

Határ Győzőné: A Windsori díszvacsora (I.)

Az izgalom márciusban kezdődött, amikor a posta nagy, kemény, kalligrafikusan címzett borítékot hozott „Buckingham Palota” bélyegzővel. A királynő meghívása volt benne, díszes arany keretben, sok más magyarázattal, kívánalmakkal, utasításokkal együtt, a magyar államfőnek adandó díszvacsorára és utána fogadásra.

Kötelező nagyestélyi, kitüntetésekkel, esetleg nemzeti viselet. (Sajnos egyetlen díszmagyar sem volt. . .) Feleletet kér az Udvarmester: jövünk-e? Se köpni, se nyelni. . .

Sikerült nekem gyönyörű halvány ezüst zöld földet söprőt találni, hasonló színű habkönnyű, jobbról-balról földig érő selyemsállal a vállamra. Győzőnek itthonról állítottuk össze, hosszú fekete kabát, szürke csíkos nadrág, magas nyakú fehér ing, mindhárom kitüntetésének a legnagyobb változata nyakában és mellén. Sajnos, ott nem volt lehetőség fényképezésre, de itthon levettük gyönyörű magunkat/egymást.

Szép napos késő délután ültünk be bérelt autókba - a Windsori kastély irányába. Kicsit korán érkeztünk és fel kellett sorakozni sok mással a kastély hátsó gyepén, gyönyörködni az ősi palota napsütötte homlokzatában. Itt jegyzem meg, hogy nekem az egyik legmeglepőbb dolog volt a fantasztikus, a legapróbb részletekre kiterjedő, olajozott, simán működő rendezés. Megérkezésünk pillanatától, amikor felhajtottunk a kapuboltozat

alá és a libériás inas kísérettel a kocsiból, elmentelünkig, amikor mikrofonnal hívták az autónkat (előttünk miniszterelnökünk a nejevel meg az ellenzék vezére várt a sofőrjére) és a libériások besegítettek, végig mosolygósan, kézzel kézre adtak bennünket. Persze, sofőrünk is kapott enni az autóparkban, az ő jegye is benne volt az eredeti meghívó borítékjában.

Tehát, mosolygó udvarhölgyek vezettek fel a széles, puha szőnyeges lépcsőkön az emeletre, ahol az első gyönyörű terem, a Waterloo Hall bejáratánál a Királynő Főruhatárnoka (Mistress of the Robes) és Háztartásának feje, (Lord Steward) fogadott.

Már sok vendég kavargott és (nem merem pincéreknek nevezni) díszegyenruhás, néhányan sok kitüntetéssel mellükön, urak arany tálcákon kínálták az italokat.

Nyilván az is meg volt rendezve - bennünket kiszűrte a Királynő egyik fiatal titkára, diskurálni és közben magyarázni, hogy ki kicsoda, melyik ajtón megyünk a vacsorához (mesélte, hogy az óriási széles és hosszú asztalt posztóra térdelve, térdrel polírozzák) - és melyik ajtón, hamarosan bemutatkozni a királyi családnak a Nagy Fogadó Teremben (Grand Reception Room).

Megnyílt a nagy szárnyas ajtó és szép lassan bekövetkeztünk, nevünket egy másik Udvarmester jelentette be és már le is jattoltunk, eléggé megilletődve Öfelségével, Felséges, bájos-pici Mamájával, volt idő néhány megilletődött szóra, barátságos feleletre is. Már tereltek is a Szent György terem felé (amely mennyezete nemrég leégett, de csodásan helyreállították). Ilyen terített asztalt álmodni se lehet. Kb. 160-ra volt terítve. Középen csodás (kifogyok a jelzőkből) ezüst és arany virág- és gyümölcsstartók, művészi virág- és gyümölcsalkotásokkal. A teríték mellett „csak” ezüst, de antik evőeszközök Előtte jobbra hét kristálypohár. Előtte aranyszélű névkártya, odébb francia ét- és italrend még odébb kis kártyán magyarázat: az ezüst tányérokon kívül két antik porcelánon élvezhettük a finomságokat, a Tournai cirka 1770-1789-ből és a Minton, Viktória Királynőé, 1876-ból. A metszett poharak a királyi és a Térdszalag-Rend monogramjával, 19. századi. Hét darab minden terítéknél és valamelyik mindig tele... Nem tudtam egy korty vizet inni, hogy hátulról már ne töltötték volna tele a kecses talpast. Persze minden fogáshoz más bor. Álltunk székeink mögött, amíg a Királynő és Göncz elnök, kíséretével harsonaszóra bevonult.

A Királynő köszöntő beszéde angolul, (előttünk magyar fordítása), magyar himnusz és pezsgő szipi a magyarokra. Utána Göncz Elnök beszéde magyarul (pedig jól beszél angolul, előttünk hever angol fordítása) angol himnusz, pohárürítés II. Erzsébetre. Végre alám tolták a széket. Ölemben a hatalmas damaszt szalvétá. (Folyton lecsúszott fényes selyemruhámról...)

Az arannyal nyomott „vacsora menetrend” tartalmazza az ültetési rendet, menüt, a (sajnos elég hangos) zenei programot a skót gárdisták előadásában, utána a két méteres skót királyi dragonos gárdista dudások 4 számát, ők az asztal körül masíroztak (sajnos elég sokáig, látványnak megragadó, de éktelen és fülsiketítő). Úgyszintén tartalmazza minden egyes meghívott nevét, a mienket is, végül a hosszú asztal ültetési rendjét: mindent elhoztunk emlékül.

(folytatás a novemberi számban)

Megjelent: 1999. október, 7. oldal - Gyomaendrődi Híradó